

Den bestemmer, at hvor kvindelig Husgering er indført som Skolefag, skal Børnene kunne spise den i Skolekøkkenet tillavede Mad, uden at dette har Fattighjælps Virkning.

Bestemmelsen er taget med, fordi denne Bespisning ogsaa skal kunne finde Sted om Sommeren.

Jeg skal endelig gøre den Bemærkning, at Højre ikke har haft Sæde i Udvalget, og at vi derfor ikke har haft Lejlighed til at erfare Højres Stilling, ligesom Højre ikke har haft Anledning til at afgive sin Part af Betænkningen. Jeg haaber, at der hos Højre maa være Velvillie for denne Sag, men jeg skal ikke nægte, at det skræmmer mig lidt at se, at Højre i Landstinget i de sidste Dage ligesom viser et vist Fjendskab mod den sociale Lovgivning, og det under mig i høj Grad. For er der noget, man hører Højre sige baade i Pressen og ved Vælgermøderne, og naar Højre ellers taler, er det det, at Højre har Æren af den sociale Lovgivning i Danmark, og at vi kan takke Højre, Estrup osv. for, at vi har en social Lovgivning. Men naar Højre vil vedblive at argumentere paa den Maade, maa det ikke stille sig saaledes, som det har gjort i disse Dage f. Eks. overfor Sygekasse-loven, og saa maa det heller ikke staa afvisende overfor dette lille Lovforslag. Jeg maa erkende, at med den Stemning, der vist er til Stede i Højre, har Lovforslaget ikke stor Udsigt til at gaa igennem i Landstinget, men til Gengæld haaber jeg, at denne eller en følgende Regering vil tage dette Lovforslag op som sit Forslag, hvis det skulde strande i Landstinget, og saaledes vil gøre sit til, at det kan gennemføres.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Indstilling til det høje Tings Velvillie.

Markvorsen: Som ærede Medlemmer har lagt Mærke til i Betænkningen, har Udvalget delt sig i et Flertal og to Mindretal. Jeg beklager det i allerhøjeste Grad, fordi jeg ikke kan se rettere, end at det vil sinke Lovforslagets Ophøjelse til Lov. Dersom Udvalget og dette høje Tings Medlemmer havde staaet lige saa enigt i Dag som ved Afstemningen den 20. April 1912, vilde det give Sagen et godt Skub fremad imod Maalet: at underernærede Børn faar et Maaltid Mad, som de trænger til. For mig er det ikke noget Agitationsspørgsmaal, men et Spørgsmaal om at skaffe underernærede Børn Mad.

Saaledes som § 2 er affattet nu, mente den ærede Ordfører, at det Paalæg, den giver Lærerne, vilde være et behageligt Paalæg. Jeg har ganske den modsatte Opfattelse af dette Paalæg, som paalægges alle Lærere, der underviser Børn, uden Undtagelse. Alderen er ikke angivet. Der staaer ikke, om det er til Konfirmationsalderen eller til 16 eller 18 Aars Alderen. Det er overladt til Fortolkning. Men enhver Lærer, der underviser Børn, faar en Pligt, som jeg kalder en meget ubehagelig og generende Pligt og tillige en aldeles unødigt Pligt. Jeg kan ikke se rettere, end at enhver Lærer, der underviser Børn, som efter hans Mening lider af Underernæring, vil føle det som sin Pligt paa en eller anden Maade at underrette Kommunalbestyrelsen om vedkommende Børns Tilstand. Derfor mener jeg, at dette Paalæg er overflødig og unødigt, lige saavel som det er generende for Lærerne. Og jeg kan ikke se rettere, end at dersom et Flertal af dette høje Ting giver Lærerne dette Mistillidsvotum, som jeg vil kalde det, og som jeg mener, de ikke har fortjent, og man saaledes ikke vil nøjes med den moralske Pligt, men finder det nødvendigt at paabyde Lærerne det som en juridisk Pligt at gøre denne Indberetning, kan de selvfølgelig blive draget til Ansvar for Pligtforsømmelse, dersom de ikke opfylder denne Pligt. Efter Ordlyden af § 2 maa jeg have Ret til at gaa ud fra, at det er Flertallets Hensigt, at Lærerinderne skal fritages for denne Pligt. Og jeg er for saa vidt Flertallet taknemmelig derfor, som det bliver flere Lærere, der derved bliver fri for denne ubehagelige juridiske Pligt. Jeg skal forøvrigt hverken rose eller dadle Flertallet for dette Hensyn til Lærerinderne, men kun konstatere, at det i alt Fald efter min Opfattelse her viser sig, at det har større Tillid til Kvindernes moralske Pligtfølelse end til Mændenes.

Men hvad er det for en Pligt, man vil paalægge Lærerne? Paragraffens Ordlyd er saaledes: „Skolens Lærere er pligtige at gøre Indberetning til Kommunalbestyrelsen om deres Kendskab til Børn, som trænger til den i nærværende Lov omhandlede Bespisning“. Altsaa, det er samtlige Skolens Lærere, der skal gøre Indberetning til Kommunalbestyrelsen. Naar vi nu tænker os en Købstadskole med 20—30—40 Lærere, er det saa ikke Topmaalet af noget — jeg tør ikke tillade mig at sige, hvad jeg mener, for ikke at komme i Konflikt med Formandens Klokke —